

"חסדי אשר חנה וחייה"

"הָלוֹא פָּרַס לְרַעֲב לְזוֹמֵךְ וְעֲנִיִּים בְּרוּדִים תָּבִיא בֵּית כִּי תִרְאֶה עָרֶם וְכִסִּיתוּ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם"

חלוקת מזון וסיוע לנזקקים ובית תמחוי נווה דוד, רחוב חיים בר-לב 3 רמלה טל': 08-9249055

זמני כניסת השבת:

כניסה:	יציאה:
18: 35 ת"א	19: 35
18: 36 ב"ש	19: 34
18: 26 חיפה	19: 35
18: 17 י-ם	19: 33

רבינו תם 20:10 ת"א

סוף זמן קריאת שמע

שיטת המג"א 9:01 ת"א

שיטת הגר"א 9:39 ת"א

דבר נשיא העמותה: להערות והארות: 050-6380087

עמותת "חסדי אשר חנה וחייה" (ע"ר 580405132) הנה עמותת חסד לנזקקים. העמותה ממוקמת ברחוב חיים בר לב 3 בעיר רמלה, ומתנהלת בחנות מושכרת. העמותה קוראת לתורמים אשר יכולים להטות כתף ולסייע לנזקקים, להתקשר ולתרום. כתוב שהמעשר את כספו מתעשר, זה הדבר היחיד שהקדוש ברוך הוא אומר במקורותינו לעם ישראל "בחנוני נא בזאת".

תושבים המעוניינים לתרום מוזמנים לפנות בטל': 08-9249055, זיוה-050-6839131

לעמותה אישור לפי סעיף 46 לפקודת המיסים להחזרי מס 35% עבור תרומות

פרשת ויקרא

תקציר פרשת - ויקרא

קורבן נדבת עולה הקורבן נקרא כך כיוון שעולה כולו על המזבח ונשרף כקורבן. קורבן עולה יכול להיות מן הבקר, מן הצאן ומן העוף ואפשר גם להביא מנחות מן הצומח. יש להביא קורבן ממין זכר. שוחטים את הקורבן, זורקים את הדם על המזבח, מנתחים אותו לנתחים ומעלים אותו להקרבה בשרפה על המזבח.

עולה מן העוף (א, יז-יז) מביא תורים או יונים. מולקים את העוף, ממצים את דמו על המזבח ואז מעלים את העוף המשוסע על המזבח.

עולת מנחה (ב, א-יג) התורה מונה חמישה סוגים של מנחות:

מנחת סולת: המנחה עשויה סולת חיטים ונותנים עליה שמן ולבונה. הכהן קומץ בידו מן הסולת והשמן ומקריב על המזבח עם הלבונה. יתרת המנחה נאכלת בקדושה ובטהרה על-ידי הכהנים.

מנחת מאפה תנור: המנחה עשויה כחלות כשהקמח נבלל בשמן לפני האפייה, או כרקיקים הנמשכים בשמן.

מנחת מחבת: סולת בלולה בשמן, מטוגנת במחבת.

מנחת מרחשת: סולת בלולה בשמן מטוגנת בסיר, בשמן עמוק.

מכל המנחות הנאפות, קומץ הכוהן מהן לאחר שפותת אותם לפתיתים ומקריב את הנקמץ על המזבח. יתר המנחה נאכלת לכהנים.

מנחת ביכורים (ב, יד-טז) התורה מזכירה מנחה מן השעורים – מנחת העומר. מנחה זו מוקרבת למחרת הפסח.

קורבן שלמים (ג, א-יז) אף הוא כנדבה. רק כמה מאבריו הפנימיים עולים לשרפה והקרבה על המזבח ויתר הקורבן מתחלק בין בעליו לכהנים. זהו גם אחד הטעמים שנקרא שלמים, שכן יש בו שלום בין המזבח לכהנים והבעלים.

קורבן חטאת (ד, א-ב)

העובר בשגגה על אחת ממצוות התורה מאיסורי 'לא תעשה' שבזדון חייבים עליהם כרת, מביא קורבן חטאת.

חטאת הכוהן הגדול (ג-יב) אם יחטא הכוהן הגדול ויתחייב חטאת, עליו להביא פר, לכפרה ולשחוט את הקורבן. מן הדם יש להזות שבע פעמים על הפרוכת, וכן על קרנות מזבח הזהב הפנימי מקריבים על המזבח כמה מאבריו הפנימיים ואת היתר שורפים מחוץ למחנה.

חטאת הסנהדרין (ד, יג-כא) כאשר הסנהדרין, בית הדין הגדול, שוגה בפסיקת ההלכה ועל-פיו חוטאים כל ישראל, יש להביא קורבן חטאת מיוחד. את הקורבן, פר בן בקר, מביאים זקני העדה והם הסומכים את ידם על ראשו לבקשת הכפרה.

חטאת הנשיא (ד, כב-כו) כאשר החוטא בשגגה הוא נשיא ישראל, תהיה חטאתו שיער עיזים ממין זכר. אף הוא סומך את ידיו על ראש קורבנו ומתוודה. לאחר השחיטה זורקים הכהנים את דמו על קרנות מזבח העולה החיצון ואת שאריות הדם שופכים אל יסוד המזבח.

כל-האדם (ד, כז-לה) כאשר החוטא בשגגה הוא יהודי מן המניין שאינו עונה על ההגדרות הקודמות, קורבן חטאתו יהיה שיערת עיזים או כבשה, שתייהן ממין נקבה. אף הוא יתוודה כשהוא סומך ידיו על ראש קורבנו, ולאחר השחיטה בצפון העזרה, תכפר חטאתו בזריקת הדם על קרנות המזבח.

קורבן 'עולה ויורד' (ה, א-יג) התורה מונה מספר חטאים שעליהם יש להביא סוג נוסף של חטאת: הנמנע מלמסור עדות, האוכל קודשים בטומאה והעובר בשוגג על שבעות. קורבן חטאת זה נקרא 'עולה ויורד', שכן התורה מאפשרת להביא חטאת זו בהתאמה למצבו הכלכלי של החוטא: העשיר יביא כבשה או שיערה ממין נקבה, העני יתכפר בשני תורים או בשני יונים והדל עוד יותר יסתפק בהבאת חטאת מנחת-סולת.

אשם מעילה (ה, יד-טז) אדם שנהנה בשגגה מכספי הקדש או מרכוש הקדש, עליו להביא קורבן אשם, איל ממין זכר שערכו שני שלעים. - כן עליו להשיב את ערך מעילתו בהקדש בתוספת חמישית (עשרים אחוזים).

אשם תלוי (ה, יז-יט) כאשר מתעורר ספק לפיו יתכן ואדם עבר עבירה שחיובה בכרת, הוא מביא אשם תלוי,

אשם גזלות (ה, כ-כו)

מביא כל החוטא בגזילה לסוגיה: גוזל את חברו; עושק שכר שכיר; מכחיש הלוואה או פיקדון שהופקד בידו וכד', כאשר מחליטים לשוב מחטאם, להשיב את הגזל או העושק אחוזים - לנגזל. לכפרת העוון עליהם להביא כאמור, קורבן אשם.

קורבן 'עולה ויורד' (ה, א-יג) התורה מונה מספר חטאים שעליהם יש להביא סוג נוסף של חטאת: הנמנע מלמסור עדות, האוכל קודשים בטומאה והעובר בשוגג על שבעות. קורבן חטאת זה נקרא 'עולה ויורד', שכן התורה מאפשרת להביא חטאת זו בהתאמה למצבו הכלכלי של החוטא: העשיר יביא כבשה או שיערה ממין נקבה, העני יתכפר בשני תורים או בשני יונים והדל עוד יותר יסתפק בהבאת חטאת מנחת-סולת.

אשם מעילה (ה, יד-טז) אדם שנהנה בשגגה מכספי הקדש או מרכוש הקדש, עליו להביא קורבן אשם, איל ממין זכר שערכו שני שלעים. - כן עליו להשיב את ערך מעילתו בהקדש בתוספת חמישית (עשרים אחוזים).

אשם תלוי (ה, יז-יט) כאשר מתעורר ספק לפיו יתכן ואדם עבר עבירה שחיובה בכרת, הוא מביא אשם תלוי,

אשם גזלות (ה, כ-כו)

מביא כל החוטא בגזילה לסוגיה: גוזל את חברו; עושק שכר שכיר; מכחיש הלוואה או פיקדון שהופקד בידו וכד', כאשר מחליטים לשוב מחטאם, להשיב את הגזל או העושק אחוזים - לנגזל. לכפרת העוון עליהם להביא כאמור, קורבן אשם.

קורבן 'עולה ויורד' (ה, א-יג) התורה מונה מספר חטאים שעליהם יש להביא סוג נוסף של חטאת: הנמנע מלמסור עדות, האוכל קודשים בטומאה והעובר בשוגג על שבעות. קורבן חטאת זה נקרא 'עולה ויורד', שכן התורה מאפשרת להביא חטאת זו בהתאמה למצבו הכלכלי של החוטא: העשיר יביא כבשה או שיערה ממין נקבה, העני יתכפר בשני תורים או בשני יונים והדל עוד יותר יסתפק בהבאת חטאת מנחת-סולת.

אשם מעילה (ה, יד-טז) אדם שנהנה בשגגה מכספי הקדש או מרכוש הקדש, עליו להביא קורבן אשם, איל ממין זכר שערכו שני שלעים. - כן עליו להשיב את ערך מעילתו בהקדש בתוספת חמישית (עשרים אחוזים).

אשם תלוי (ה, יז-יט) כאשר מתעורר ספק לפיו יתכן ואדם עבר עבירה שחיובה בכרת, הוא מביא אשם תלוי,

אשם גזלות (ה, כ-כו)

מביא כל החוטא בגזילה לסוגיה: גוזל את חברו; עושק שכר שכיר; מכחיש הלוואה או פיקדון שהופקד בידו וכד', כאשר מחליטים לשוב מחטאם, להשיב את הגזל או העושק אחוזים - לנגזל. לכפרת העוון עליהם להביא כאמור, קורבן אשם.

קורבן 'עולה ויורד' (ה, א-יג) התורה מונה מספר חטאים שעליהם יש להביא סוג נוסף של חטאת: הנמנע מלמסור עדות, האוכל קודשים בטומאה והעובר בשוגג על שבעות. קורבן חטאת זה נקרא 'עולה ויורד', שכן התורה מאפשרת להביא חטאת זו בהתאמה למצבו הכלכלי של החוטא: העשיר יביא כבשה או שיערה ממין נקבה, העני יתכפר בשני תורים או בשני יונים והדל עוד יותר יסתפק בהבאת חטאת מנחת-סולת.

אשם מעילה (ה, יד-טז) אדם שנהנה בשגגה מכספי הקדש או מרכוש הקדש, עליו להביא קורבן אשם, איל ממין זכר שערכו שני שלעים. - כן עליו להשיב את ערך מעילתו בהקדש בתוספת חמישית (עשרים אחוזים).

אשם תלוי (ה, יז-יט) כאשר מתעורר ספק לפיו יתכן ואדם עבר עבירה שחיובה בכרת, הוא מביא אשם תלוי,

אשם גזלות (ה, כ-כו)

מביא כל החוטא בגזילה לסוגיה: גוזל את חברו; עושק שכר שכיר; מכחיש הלוואה או פיקדון שהופקד בידו וכד', כאשר מחליטים לשוב מחטאם, להשיב את הגזל או העושק אחוזים - לנגזל. לכפרת העוון עליהם להביא כאמור, קורבן אשם.

קורבן 'עולה ויורד' (ה, א-יג) התורה מונה מספר חטאים שעליהם יש להביא סוג נוסף של חטאת: הנמנע מלמסור עדות, האוכל קודשים בטומאה והעובר בשוגג על שבעות. קורבן חטאת זה נקרא 'עולה ויורד', שכן התורה מאפשרת להביא חטאת זו בהתאמה למצבו הכלכלי של החוטא: העשיר יביא כבשה או שיערה ממין נקבה, העני יתכפר בשני תורים או בשני יונים והדל עוד יותר יסתפק בהבאת חטאת מנחת-סולת.

אשם מעילה (ה, יד-טז) אדם שנהנה בשגגה מכספי הקדש או מרכוש הקדש, עליו להביא קורבן אשם, איל ממין זכר שערכו שני שלעים. - כן עליו להשיב את ערך מעילתו בהקדש בתוספת חמישית (עשרים אחוזים).

אשם תלוי (ה, יז-יט) כאשר מתעורר ספק לפיו יתכן ואדם עבר עבירה שחיובה בכרת, הוא מביא אשם תלוי,

אשם גזלות (ה, כ-כו)

מביא כל החוטא בגזילה לסוגיה: גוזל את חברו; עושק שכר שכיר; מכחיש הלוואה או פיקדון שהופקד בידו וכד', כאשר מחליטים לשוב מחטאם, להשיב את הגזל או העושק אחוזים - לנגזל. לכפרת העוון עליהם להביא כאמור, קורבן אשם.

"אדם כי יקריב מכם..." (א-ב)

התורה לא אמרה "אדם מכם כי יקריב", אלא "אדם כי יקריב מכם", וזאת כדי ללמדנו שכחלק בלתי נפרד מעבודת ה' נדרש האדם להקריב מעצמו עבור בורא העולם. כאשר אדם ימסור את נפשו למען קיום מצוות ה' ויתאמץ בכל כוחותיו עבור עניין זה, הוא יזכה לקבל סייעתא דשמיא מעל לגדרי הטבע ויצלח בכל ענייניו. בעובדה זו תלה מן הרב שך את הצלחתו בטיפול בבעיות

ומצוקות של בחורים במהלך חייהם, ותמיד חזר ואמר כי כל הסיעתא דשמיא שזכה לה, נבעה ממסירות הנפש שלו אל אותם בחורים. (מתוך האור)

פינת ההלכה

הלכות הכשרת כלים ומטבח לפסח

- א. כוונות, צלחות ובקבוקים** - אם השתמש בצונן: הכשרתם ע"י שטיפה והדחה במים. השתמש בחמים: אם הם מזוכית (לסוגיה השונים: דורלקס, פירקס...) הכשרתם ע"י שטיפה והדחה במים, ואם הם מחרס (לסוגיו כמו: פורצלן) אין מועיל להם הכשר, ואם הם ממתכת, בקליט או פלסטיק הכשרתם כתשמישם (אם תשמישו עירוני מכלי ראשון אז הכשרתם ע"י עירוני מכלי ראשון וכו'. שולחן - אם מכוסה תמיד במפה די שינגב היטב ויכסנו במפה לפסח, ואם אוכל עליו ממש הכשרו ע"י עירוני מים רותחים מכלי ראשון, ואם חושש שיתקלקל ינקהו היטב וישתמש ע"י שיפרוס מפה חדשה.
- ב. כיריים של גז** - יש לנקות היטב ויש לשים לב לגרד את כל הכפתורים של הלהבות וכן במקומות הברגים, החיבורים והצינורות (מצוי חמץ ישן דבוק) ואח"כ מערים מים מכלי ראשון על כל המשטח העליון, ואת החצובה וה"מבערים" (להבות) יש להגעיל במים רותחים בכלי ראשון, ואם עירה מים רותחים מכלי ראשון די בכך. מדיח כלים - הפועל ע"י שטיפה ברותחין עם חומרי ניקוי, הכשרו ע"י שינקו בשטיפה והדחה היטב וטוב ונכון שאח"כ יפעילו את המכונה (ללא כלים) בשטיפה ברותחין עם חומרי ניקוי שפוגמים. מקרר - להפשיר ולנקות ובפרט בידיות, בחריצי המדפים ובקיפולי הגומי וגופי הקירור.
- ג. פלטה חשמלית של שבת** - הכשרה ע"י עירוני מים חמים מכלי ראשון (או לכסות בנייר אלומיניום בלא עירוי) אע"פ שמשתמשים בו לפעמים לחימום לחם על הפלטה. אבל אם כל שבת או ברוב השבתות משתמשים בה גם לחימום לחם צריכה ליבון ומאחר ואי אפשר ללבנה יש לנקותה היטב ולכסותה בנייר אלומיניום עבה ויקפידו להשתמש בפלטה רק כשהיא מכוסה בנייר אלומיניום. מיחם של מים חמים - (ששמים על האש או על הפלטה) אם משתמשים בו רק למים חמים אין צורך להכשירו, ואם לפעמים מניחים על המכסה בורקס או לחם לחמם וכיוצא בזה - צריך להכשירו (גם את המכסה) בהגעלה בכלי ראשון.
- ד. שיש וכיור** - השיש ינקהו היטב עם חומרי ניקוי (אפילו שיש חורים מה ששם נפגם) ואח"כ יערה מים רותחים מכלי ראשון. ואם חושש שהשיש יתקלקל אם יערה רותחים אז רק יצפנו האלומיניום עבה בלא עירוני. הכיור יש לערות עליו מים רותחים מכלי ראשון (נכון לערות שלוש פעמים) אם המסננת והברזים ינקהו היטב ובפרט בידיות.
- תנור ותבניות אפיה** - התבניות אי אפשר להכשיר וצריך לקנות חדשות דווקא. התנור ינקהו היטב (את כל החריצים אף בחלק העליון הפנימי) בחומר חריף ואח"כ ישהנו 24 שעות בלא שימוש וידליק התנור בחום הגבוה ביותר למשך שעה.
- מיקרוגל** - עם גופי חימום (השחמה) דינו כתנור. ואם הוא רגיל (רק קרינה) - שמשמש לחימום מאכלים ינקהו היטב ויניחו בתוכו כוס עם מים המכילה חומר ניקוי ויפעיל המיקרוגל עד שהמים ירתחו במשך מספר דקות כדי שהדפנות יספגו את האדים. (צלחת זכוכית השטוחה שבתוכה די לה בשטיפה היטב). וראוי להחמיר להשתמש בו בפסח באמצעות קופסת קרטון או פלסטיק סגורים היטב. ואם משתמש לבישול ראוי להחמיר בו כלל פסח.

כשרות מצרכים

מצרכי מזון סגורים:

- א.** יש לקנות מצרכי מזון לפסח בהכשרים מהודרים אבל כשיש סתם מדבקה שכתוב עליה "כשר לפסח", כשלא ברור מי נותן ההכשר [אפשר לזייף בנקל] או סתם שהמוכר מעיד על כשרות המוצר ואין הכשר מסודר אין לסמוך.
- ב.** **אורז** המנהג לבדוק 3 פעמים כשאין ילדים (מפריעים) בקרבתו [ואף אורז עם הכשר לפסח צריך בדיקה]
- ג.** מנהג הספרדים לאכול פירות מיובשים בפסח ומוצרים קלויים וצריך להקפיד לקנותם בהכשר לפסח של גוף כשרות מוסמך, (הטעם: יתכן שמשרים 1 מבריקים ומפזרים עליהם חמץ)
- ד.** **תמרוקים, משחת נעלים, חומרי ניקוי** - חמץ שנפסל מאכילת הכלב בערב פסח, מותר להנות ממנו בפסח אשר על כן, תמרוקים, בושם ומצרי קוסמטיקה, משחת נעלים וחומרי ניקוי, אף אם נעשו ללא השגחה לפסח, מותרים, כיון שטעמם פגום ואינם ראויים לכלב.
- ה.** **משחת שניים** - משחת שניים שנפסלה מאכילת הכלב אינה צריכה הכשר, ואף אם בטעות יבלע, אין זה נקרא מחשיב את החמץ ואכלו. אבל משחת שניים של הילדים תות שדה וכדו' צריכה הכשר, שהרי לא נפסלה מאכילת הכלב. הערה: יש המחמירים להשתמש במשחת שניים, אודם וסבון כלים כשרים לפסח.
- ו.** **תרופות** - תרופות שנעשו ללא השגחה מיוחדת לפסח ויש חשש שמעורב בהן חמץ שטעמו פגום, מותר להשתמש בהן לצורך חולה שנפל למשכב אף שאין בו סכנה, ובלבד שאין החך נהנה כלל, כגון כדורי בליעה. אבל אם החך נהנה מהן, כמו כדורי מציצה או סירופ מתוק, אסור להשתמש בהן. ומה טוב לבקש מהרופא שירשום לו תרופות הכשרות לפסח, כמו שמצוי היום ברוב התרופות.

מעלת קריאת פרשת הנשיאים לעשיית חסד עם נשמות הנפטרים

מעלת הצדקה לעילוי הנשמות, מיוחדת היא בימי ניסן ותשרי. הגר"פ (הגאון רבי חיים פלאג'י) בספר מועד לכל חי כתב: טוב ליתן מראש חדש ניסן עד ערב פסח לאחר קריאת סדר הנשיא, שלש פרוטות לצדקה, בעד מנוחת אביו ואימו או שאר קרובים, או בעד כל נפשות מתי ישראל. ועל ידי זה שיכווין בנתינה זו יעשה חסד עם החיים והמתים, והם שלש פרוטות כנגד נפש רוח ונשמה שלהם, ובצירוף י"ג ימים יהיה כחשבון ט"ל, כי טל אורות טלך, ואם יוסיף עוד ביום י"ד יהיו כחשבון מ"ב, והם כחשבון שלשה ידים, יד הגדולה, יד הגבורה, יד רמה, ואם יוסיף עוד שלש יהיו מ"ה, ויזכה להעלותם אפילו **להעומדים בגלגול בהמה או בעופות או בעשב השדה**, וזהו מ"ה אדם. כן כתב בספר מעשה הצדקה. (עבור שבת לתת ביום ראשון)

מעלת ברכת האילנות

כתבו **תלמידי האר"י** בשם **האר"י**, שאויר וחלל העולם מלאים נשמות הנדחים שאינן יכולין לבא עדין למנוחתם. ופעם אחת הלך ללמוד תורה בשדה, וראה את כל עצי השדה מלאים נשמות אין מספר, וכן היה על פני השדה וגם ע"פ המים היו כמה רבבות, ואמרו לו שנדחו מחוץ לפרגוד, מחמת שלא שבו בתשובה בחייהן על פשעיהם, והיו נעים ונדים בארץ ובאוויר העולם, וכששמעו בת קול בשמים שיש כח לאר"י לתקן הנשמות הנידחות באו להתחנן שיחוס ויחמול עליהן לתקן אותם, ואמר האר"י ז"ל שנשמות אלו הם למטה סגורים ומסוגרים בקרקע העולם ונטושים על פני האדמה. ובימי ניסן שמתחילים הדשאים להצמיח, אז נפשות הרשעים מתאחזין ומתדבקים בדשאים ובעשבים, כדי שיאכלום בעל חי, וכשאכל אדם כשר את הבשר או הירקות ההם, המה נתקנים ע"י הברכה ויוצאין מאפלה לאור גדול. והתלמידים ראו שהיה שואל ומשיב ולא ידעו כלום. ואחר כך שאלוהו על העניין ואמר להם כי אם היה להם רשות לראות, הייתם תמהים על ריבוי הנשמות, וציווה עליהם לכונן בתפילת יוצר אור (בשחרית)

במילים **המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים**, והוא **המאיר לארץ** הוא יושב הארץ בכללותה, **ולדרים עליה**, הם נשמות קדושות שנידחו ממחיצתם, שימצא להם תיקונים, להזמין להם אדם כשר שיברך ברכת הנהנין, ולכן תקנו ברכת האילנות. במנחת יהודה (פ עקב) מעשה באדם אחד שבירך על תמרה אחת "בורא פרי האדמה" ואחר כך נתנמנם קצת, ובא אליו זקן אחד ועמד לנגדו ואמר לו: חן חן לך ואני נותן לך תודה כי הצלתני מהצער שאני נמצא בו, אף על פי שלא הצלתני לגמרי (כיוון שטעה ולא בירך בורא פרי העץ. ויש שכתבו להעיר, שנשמות אלו המוגולגלות המוצאות תיקון על ידי האדם, זוכרים לו זאת לטובה ולברכה, ויגמלוהו בטוב ובחסד, כיוון שהם נמצאות בעולם האמת והצדק, ולכן אף הם רוצים לעמוד בדרגה זאת של האמת ולהחזיר לאדם מידה כנגד מידה ולכן יגמלוהו בטוב בעבור שהביאם לתיקונם.

המשרת הזר סיפור

רבי לייב שרה'ס, מגדולי תלמידיו של **המגיד ממזריטש**, נהג לנדוד בעיירות ישראל, ובנדודיו אלה הביא לידי הצלה גשמית או רוחנית של יהודים רבים.

יום אחד, לעת זקנתו, בא עם עוזרו, **רבי עזריאל מפלוצק**, שהיה איש מעלה בזכות עצמו, לבית מזיגה ששכן בעיירה קטנה, לא הרחק מהעיר וילנה. הוא לן שם בלילה, ובבוקר אחרי התפילה ביקש מרבי עזריאל לקרוא לבעל הבית. "לך-נא אל רחוב הנוכרים, שבו מתגורר נסיך פלוני, ואמור לו שיבוא אליי", אמר הצדיק בקול מצווה.

בעל הבית, שלא הכיר את רבי לייב, הביט בו בתימהון. "הלוא צכתנ נפשות ממש ליהודי להיכנס לרחוב הזה, ועוד להעז לקרוא לנסיך הפולני המפורסם לבוא אל אדם שאינו מכיר?!" אולם הצדיק השיב לו בתקיפות: "דע לך כי הנני לייב שרה'ס, ועליך לציית לי, שלא תאחר חלילה את המועד". התעלם האיש מאזהרת הצדיק ופנה לענייניו.

פתאום נפלה אשתו למשכב, וכעבור כמה דקות אף שני ילדיו התפתלו ממכאובים. הבין האיש כי הדבר נובע מהקפדתו של האורח, שבוודאי צדיק הוא, וכי לא תועיל ריצתו להזעיק רופאים, אלא עליו לקיים את דברי האורח.

בלב נכנע חזר אל האורח והביע את נכונותו ללכת. פחד ואימה אחזוהו, אולם בריאותם של אשתו וילדיו היו בראש מעייניו. רבי לייב הרגיעו והבטיחו כי לא יאונה לו כל רע, וגם בני ביתו יבראו מיד.

האיש יצא לדרך, נכנס אל הרחוב המסוכן, אך נדמה היה כי איש אינו רואהו. כאשר בא לארמון הנסיך לא גירשוהו, וכאשר שמע הנסיך כי יהודי מבקש לראותו, יצא אליו מיד.

מיד כשהזכיר היהודי את שם שולחו, רבי לייב שרה'ס, השתנו פני הנסיך, ובהכנעה הזדרז לצאת מן הבית והלך עם היהודי אל בית המזיגה. בהגיעם שלח רבי לייב את בעל הבית לראות את שלום בני ביתו והוא הסתגר לשיחה עם הנסיך.

בשובו לביתו התפלא הנסיך על התנהגותו. מה גרם לו להישמע להזמנת היהודי שמעולם לא שמע את שמו? הוא שלח את משרתו כדי להזמין אליו את היהודי הזקן, אולם התברר כי מיד אחרי שיחתם עזבו האורח ועוזרו את המקום.

התקרבו ובאו ימי חג הפסח. פתאום נעלם המשרת הגוי של בית המזיגה, והופצה שמועה כי היהודי הרגו, כדי להשתמש בדמו לאפיית מצות. היהודי נעצר והחוקרים החלו לענותו כדי שיוודה ב'אשמה'.

לאחר כמה ימי עינויים, לא עמד היהודי בייסוריו ובחר להודות במיוחס לו. צהלו הגויים ואנשי המשטרה על תפיסת ה'פושע', וכל יהודי האזור נבוכו. היהודי הובא לפני בית המשפט ונפסק דינו למוות, אולם לשם ביצוע גזר הדין נדרשה חתימתו של הנסיך הפולני.

להפתעת הכול ביקש הנסיך לדחות את ביצוע גזר הדין. הוא נימק זאת ביציאתו הקרובה ליריד הסוסים השנתי, וטען כי הוא נזקק ליהודי הזה שניחן בטביעת עין בסוסים טובים. הסכימו השופטים, והנסיך יצא עם היהודי אל היריד, מלווה משמר צמוד.

בעוברים ביריד הבחין פתאום היהודי במשרתו שנעלם. הלה רץ אליו מיד בהתרגשות ונפל בזרועותיו. בדמעות סיפר לאדונו כי הכומר המקומי זמם להעליל עליו כי רצח את משרתו. פעם אחר פעם ניסה לשכנע את המשרת הנאמן לברוח לעיר רחוקה, והוא סירב. לילה אחד תפסו אותו גברתנים, הושיבוהו בעגלה ונסעו עמו למרחקים, ושם הותירוהו בודד ואומלל.

"אתמול בלילה", ממשיך המשרת ומספר, "פגשתי יהודי זקן, וזה ציווה עליי לעלות על עגלתו והוביל אותי לכאן אל היריד. הוא אמר לי לחפש אותך כאן, ואכן סוף-סוף מצאתיך. אבקשך להחזירני לעבודתי, כי לא עזבתי את ביתך מרצוני".

באותו רגע נזכר האיש באורח שהתארח אצלו, והבין כי בוודאי הוא שהביא את משרתו אליו כדי להצילו. תחילה לקח את משרתו הרעב לפונדק, ציווה להאכילו כראוי והורה לו לחכות לו במקום. או-אז חזר אל הנסיך עם הסוסים שבחר.

מרוצה מהקנייה אמר הנסיך ליהודי: "ודאי זוכר אתה את ביקורי אצלך בעקבות הזמנתו של היהודי הזקן שהתארח אצלך".

"ודאי, זוכר אני", השיב היהודי.

"אם-כן, אספר לך מה אמר לי באותו יום", המשיך הנסיך. "אם יום אחד יבקשו ממך לחתום על גזר דינו של בעל בית המזיגה, בקש לקחתו עמך תחילה אל היריד לקנות סוסים".

"כשראיתי את פסק הדין בענייך, הבנתי שאיש קדוש היה הזקן ודבריו מתגשמים עכשיו. קיוויתי שכאשר אקח אותך עמי אל היריד, יימצא מוצא לצרתך, אולם עתה הנני תמה מה הועילו דברי אותו צדיק?!"

לרגע היה חיכה היהודי. הוא ביקש מהנסיך לבוא עמו אל הפונדק שבו השאיר את משרתו ואמר: "הנה מצאתי כאן את משרתו שנעלם, ואשר העלילו עליי כי רצחתי אותו".

לא היה קץ להפתעתו של הנסיך, אך הוא הוסיף לשאול: "אם כן מדוע הודית באשמה?!"

הסביר לו היהודי כי לא היה בכוחו לשאת את העינויים. "מכאן תלמד", הוסיף, "כי כל ההאשמות המוטחות ביהודים בשקר יסודן".

בבואם לעיירה נדהמו הכול לראות את המשרת ה'נרצח' בריא ושלם. הוא סיפר לשופטים את אשר אירע. בבת אחת התהפך הדין, היהודי שוחרר והכומר נפל בבור שכרה ליהודי.

האות שמאחדת אותנו - ספר התורה בעל המופת מהעיר מז'יבז'

בימי הבעל שם טוב, בשנת ה'תקע"ד היה לא עלינו קטרוג גדול על העיר מז'יבז'. אנשים נשים וטף חלו עקב מגפה שפרצה בעיר, והגיעו עד כדי גסיסה רחמנא ליצלן.

ותהי צעקה גדולה בעיר כי אין בית שאין ששם חולה אחד או שניים. במר נפשם פנו נציגי העיר אל הבעש"ט ויתחננו בפניו להרבות עבורם בתפילה. ענה מורנו הבעש"ט שאיננו יכול להושיעם ורק בידם להחליש או לבטל את רוע הגזרה. הבעש"ט הסביר להם את פירוש התפילה "ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך, כי עבודת ישראל עושה תמיד רצון להחליש את הגזרה ולבטלה ומהי עבודת ישראל זו שעומדת תמיד לפני השם יתברך לעשות רצון? אלו האותיות שבתורה, בהשתתפות כל תושבי העיר". הנוכחים קבלו על עצמם לכתוב ספר תורה ע"י כל תושבי העיר ומורנו הבעש"ט ציווה לסופרו ר' צבי הצדיק שיתחיל מיד בכתובת ספר התורה, ועם הכתיבה החלו כל חולי העיר להרפא. לספר תורה זה קראו בשם ספר התורה בעל המופת.

טהרה מה היא ???

אנחנו יודעים שהעולם מורכב ממימד גשמי ומימד רוחני. כשאשה טובלת במקוה היא בעצם עוברת למימד רוחני חדש.

מדוע אשה אחרי הנידה צריכה לשפר את הרוחניות שלה? מה לא בסדר?

מה בעצם מטמא?

ומזה טמא? בתהליך הגופני שהאישה עוברת מידי חודש, עוברת ביצית מהשחלה אל הרחם.

אילו היתה הביצית מופרת, היתה האישה נכנסת להריון וחיים חדשים היו נוצרים. כאשר הביצית לא מופרת, היא כביכול מתה, וכל דופן הרחם שנבנית בזמן זה, מתפרקת ומתפוררת - זהו הדם. זאת אומרת שהיתה אפשרות של חיים שלא נוצלה - ובמקומה נוצר מעין מוות. אנחנו יודעים מהתורה, שאבי אבות הטומאה הוא המת- ולכן טמא מת, אדם שהיה במקום שיש מת- צריך לטבול ולהיטהר. גם כוהנים לדוגמא, נזהרים לא להיכנס במקום שיש מתים. כשהנשמה הטהורה עוזבת את הגוף, תופסת את מקומה המציאות הטמאה.

וכאן יש גילוי מדהים-

המעבר בין טומאה לטהרה מתבצע בכח המים, שהם מקור חיים. המעבר בין מוות לחיים מתבצע בכח מי המקוה, שמחוברים ישירות לנהרות גן עדן מיי גשמים. (על כך נרחיב בהמשך). כאשר האישה טובלת כולה ונכנסת בתוך המים הטהורים, היא עוברת ממצב רוחני טמא לטהור. טהור זה קרוב, זה מושג, זה מפורקס אל האמת, זו הרגשה טובה, סיפוק, זה כשהשער בדרך אל הקודש פתוח.. זה רוחני... קשה להסביר... צריך להרגיש ..

אל תהיה ברכת הדיוט קלה בעיניך

בתקופה שהגרמנים נכנסו למרוקו, מלך מרוקו היה בסכנה גדולה, הגרמנים חיטבו להורגו בהקדם. באחד הימים נפגש המלך עם **הבבא סאלי - רבי ישראל אבוחצירא זצ"ל**, ואמר לו: "אתה ודאי אוהב את בנך רבי מאיר, אני מבקש ממך שתברך את הבן שלך. עכשיו ברגע זה תכוון את המחשבות שלך לכך".

הבבא סאלי עצם את עיניו ובירך את בנו. אמר לו המלך: "כעת תברך גם אותי ואת בניי משפחתי שלא ניפול בידיהם של הגרמנים".

הבבא סאלי עצם את עיניו ובירך אותו ואת משפחתו.

שמשי המלך הסתקרנו מאד ושאלו את המלך: "מדוע ביקשת מהרב שיברך את בנו ואז יברך אותך?".

השיב המלך: "רציתי שהרב יהיה במצב רוח מרומם, שהרוחניות שלו תעלה. כשהוא בירך את בנו ודאי הוא כיוון דעתו והגיע למעלה רוחנית גבוהה. רציתי שהוא יישאר באותו מצב רוחני ויברך אותי, שתהיה בו את אותה האהבה".

המלך הלא יהודי הבין שלפני ברכה חשוב שיהיה רגש של אהבה, לעורר את הרגשות, לכן הוא ביקש מהבבא סאלי לברך את בנו וכך יזכה אף הוא לברכה מתוך אהבה (גאון יעקב, גליון ד' תשע"ה)

אמר רבי אלעזר **אמר רבי חנינא**: "אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך" (מגילה טו.).

אם קיבלת ברכה מחבר, מאדם פשוט, אל תזלזל בברכתו היא יכולה להתקיים לעיתים יותר מברכה של תלמיד חכם.

איך ברכה של אדם פשוט שווה לעיתים יותר מברכה של תלמיד חכם? אם המברך אוהב את המתברך.

במיוחד בימים אלו, אין אדם שלא זקוק לישועה, מחפש ברכה, מחפש שיפור במזלו. אם אתה רוצה ישועה גש אל אדם שאוהב אותך אהבה אמיתית, בקש ממנו ברכה, ברכתו עשויה להועיל לך מאד.

כל אחד מאיתנו יכול לברך את חברו, מה שעשוי לעזור לכולנו הוא להעצים את האהבה שלנו כלפי האחר, לפתוח את הלב לכל אדם. ברגע שאתה אוהב את השני אתה יכול בקלות לפתוח את פיך ולהניח ברכות על ראשו.

באמצעות האהבה נוכל לברך את ישראל באהבה ולקבל אף אנו ברכות מהאוהבים אותנו.

כשאתה מברך, תעצים את השמחה והאהבה שלך כלפי המתברך, אולי אתה זה שתביא בסופו של יום את הישועה לחברך... (רונן קרתא)

כבוד הרב עזרא עדס שליט"א ממליץ מאוד לקרוא ולבקש בקשה אחת לאחר הקריאה

על ידי הזפרת שמות הצדיקים יכולים להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע

ר' ישראל. ור' עזריאל פאליצקר. ר' יוסף קאמינקר. ר' נטע מאוריטש. ר' ליב שרה'עס. ר' אהרן קליוואנור מגיד מישרים דקהלת קדש סלאפקוויץ. ר' יוסף פולנאר. ר' יעקב שמשון אב בית דין דקהלת שפיטובקא.

ר' אריה ליבוש אב בית דין דקהלת וואלטשיסק. ר' לייב פהן. ר' ישכר בער אב בית דין דקהלת קדש זלאטשוב. חתנו ר' אברהם חיים. ר' לייב אב בית דין דקהלת קדש פרזליקא. ר' יעקב אנפאליר. ר' צבי אנפאליר.

ר' לוי אלאניביר, ר' מרדכי חזן דקהלת קדש זאסלב. ר' איזיק אב בית דין דקהלת קדש קארעץ. ר' אברהם בן המגיד ממעזריטש. בנו ר' שלום. ר' גדליה אב בית דין דקהלת קדש ליניץ.

ר' ליב טראסטניעצ'ר. ר' אברהם קאליסקר. ר' אברהם פודלאישיר. ר' יחיאל הוואדנאר. ר' אבא. ר' שמערייל. ר' משה סופר. ר' יעקב יצחק החוזה מלונפלין. ר' משה ליב.

ציטוט מתוך קונטרס היום יום שכתב הרבי מלובביץ רבי מנחם מנדל שניאורנסון זצ"ל

!!! חשוב !!! חשוב !!! חשוב !!!

חיי האדם תלויים באויר שמסביבו, בלי אויר אי אפשר לחיות, ולפי סוג האויר שנושמים כך הם החיים, כאשר חיים באויר של תורה ומצוות – אלו חיים בריאים: כאשר חיים באויר של כפירה – הרי אלו חיים בלתי-בריאים עם נטייה מתמדת לחלות במחלות מדבקות. הרפואה הכללית-והבסיסית הראשונה לכך היא לטהר את האויר. המשימה של טיהור האויר רובצת על יודעי ספר ויודעי תורה. טהרת האויר היא על ידי אותיות התורה. כשנמצאים בחנות, הולכים ברחוב, נוסעים ברכבת – ואומרים אותיות של תורה, מטהרים בכך את האויר, על כל אחד מיודעי ספר ויודעי תורה לזכור כלשהו בעל פה: חומש, תהילים, משניות, תניא – פיטום הקטורת כך שבכל הזדמנות ובכל מקום יוכל לחשוב ולומר האותיות הקדושות שבתורה.. (כלומר הדבר בידנו! אם נטהר את האויר בדיבור קדוש של תורה ותפילה. (דיבור יוצר מציאות) ניזכה בס"ד שהוירוס הקטלני (הקורונה) לא יפיל חללים בארצנו הקדושה.

עילוי נשמת: ...ירון גלעד בן רוטי. ויקטור בן ברטוסה. אליהו ניזרי בן ויחיא. יצחק צחי בן חנה. אמנון עזרא בן רבקה. יואב מחבוש בן אורה. משה אזולאי בן רינה. דוד אמסלם בן פרחא ואליהו. יגאל בן שמחה. משה בן ליזה. ת.נ.צ.ב.ה ומנוחתם כבוד.

הודעת מערכת: ניתן לצפות בעלון בכתובת: www.hesdey.co.il נא לא לקרוא בשעת קריאת התורה והתפילה. ** העלון טעון גניזה